

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâia după Rusalii, a tuturor sfinților

Se rostește pe pământ cuvânt pentru facerea în carte a cuvântului Meu, și apoi Eu, Domnul, Mă fac cuvânt și Mă așez în cartea lui, și apoi Mă dau poporului Meu, și Mă dau omului de pe pământ, împărțit fiind de cei ce Mă împart. Eu prin cuvânt lucrez, și apoi împlinesc, numai să nu se împotrivescă omul când e vorba să împlinesc cu omul cuvântul Meu cel rostit peste el ca să se îplinească. Amin.

Eu, Domnul, Mă așez în carte în zi de sobor al tuturor sfinților, iar ei sunt însoțiți de îngerii Mei, și toată lucrarea Mea este lucrată de îngeri în zeci de mii de mii, iar cei ce nu pricep aceasta rămân mici cu credința, mici de tot pentru înțelepciunea cea de sus a credinței lor, mici cu ascultarea cea pentru împlinirea cuvântului rostit de Mine, mici cu iubirea lor cea pentru Mine și pentru semenii lor, mici pentru cele din cer când ele vin pe pământ. O, greu Mi-am găsit și greu îmi găsesc oameni cu statornicie în credință și în iubire și în credincioșie apoi, până la capătul lucrării Mele cu ei! O, greu mai e de Dumnezeu pe pământ de la omul cel slab pentru Dumnezeu, cel împietrit pentru cele de sus, care vin pe pământ ca să se înfăptuiască și ca să fie cerul pe pământ cu lucrările lui între oameni! O, grea de tot e jalea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și a sfinților și a îngerilor, din pricina nepăsării de Dumnezeu a omului! O, ce mult M-am umilit, ce mult M-am trudit umilindu-Mă înaintea omului ca să Mă creadă că sunt cu el pe pământ și că nu stau departe de om cu cerul Meu, cel plin de taine și de lucrări mai presus de mintea și de vederea omului mărginit pentru cele din cer pe pământ! E jalea Mea și a sfinților Mei în cuvântul Meu cel de azi și facem praznic de jale pe pământ, și așa sărbătorim în zi de sărbătoare pentru sfinții Mei.

E Domnul cuvânt de jale peste pământ. Cobor mai înainte de zori în grădina cuvântului Meu și găsesc porțile deschise și intru cuvânt în carte și-Mi plâng durerea, căci zilele sunt grele, și omul nu le vede, dar cei credincioși Mie le văd și le simt peste ei cu îngrijorare, și nu cu necredință pentru cele rostite din vreme ale întunericii acestor zile de jale pentru Domnul și pentru sfinții Săi și pentru cei ce plâng cu cerul pe pământ în vreme de sărbătoare pentru Dumnezeu.

O, poporul Meu de la izvor, o, fiule, sărbătorile cerului sunt numai o durere în Mine și în sfinții Mei, și tot așa se și așează ele în mijlocul tău, iar Eu îți simt iubirea cea pentru durerea noastră, și ne mângâiem unii pe alții, și durerile ne întăresc pentru ele și ne fac biruitori, căci biruința pentru cele din cer are altă putere de biruință față de cei ce biruiesc pe pământ ca niște oameni și atât.

O, poporul Meu, cobor în grădinița cuvântului Meu, cobor pentru tine, fiule, și pentru durerea Mea și a ta, și dăm cale în carte grăirii Mele cu sfinții înaintea ta, iar tu Ne ești martor și Ne ești mângâiere în rane, fiule. Curând, curând voi coborî semne cerești peste această grădiniță și Mă voi mângâia de dureri înaintea celor ce au ales să se despartă de Mine mai înainte de ziua slavei celei mari a acestei lucrări de cuvânt, prin care M-am purtat plângând între cer și pământ pentru om. Mă voi arăta adevărat în acest cuvânt curând, curând, căci rău Mă rănesc acum cei ce se despart de Mine pentru nemulțumirea lor, pentru nestatornicia lor, neluându-și loruși nici o vină, ci doar aruncând înapoi cu dispreț și cu duh de defăimare asupra celor rămași cu Mine pe calea Mea spre om, pe calea venirii Mele iarăși de la Tatăl la om.

O, poporul Meu, stau deasupra grădiniței cuvântului Meu din zilele acestea, și am venit cu oștirile de sfinți și de îngeri, așa cum Eu vin când Mă las cuvânt peste tine, dar ziua aceasta stă

așezată pe pământ pentru sfinți înaintea Mea pe pământ și în cer. Oștirile lor stau frumos așezate, ca și oștirile îngerești, și umplu văzduhul grădiniței Mele, și umplu colina așezământului Meu în jur, și mângâiem cu Duhul Sfânt și întărim tăria hotarelor noii Mele împărății, cetatea Mea de nou Ierusalim, iar Eu și cu Tatăl le dăm lor pe Duhul Sfânt al Nostru ca să grăiască sfinții în Duhul lui Dumnezeu, așa cum este grăirea cea proorocească de șapte mii de ani pe pământ. În suitele de sfinți stă plină de durere ca și Mine, ca și Tatăl, ca și sfinții, stă trâmbița Mea Verginica, și din durerea duhului ei ia întărire ca să grăiască, împinsă de durere să grăiască ea azi, căci în duminica tuturor sfinților s-a născut ea pe pământ între oameni atunci când s-a născut, și toți sfinții o sorteau pe ea în ziua aceea cu daruri cerești, auzind ei de la Mine că va fi ea trâmbița Mea.

O, poporul Meu, tainele cele cerești se pricep cu inima, nu cu mintea, și tot așa sunt și purtate de cei purtători de Dumnezeu și de tainele Lui între pământ și cer. În ziua aceasta de serbare a sfinților, Eu, Domnul, le dau lor glas peste tine, iar trâmbița Mea le este lor găzduire în mijlocul tău, căci hotarele noii Mele împărății au numele ei, nume din cer au ele, și tot așa au și temelii, căci la temelii acestui așezământ și a acestui popor stă ea și numele ei cel ceresc, trâmbița lui Dumnezeu, din care cu mare jale am sunat Eu pe pământ vreme de douăzeci și cinci de ani, și poporul cel adunat la glasul Meu se naștea și murea, căci ca să trăiască fără să moară cel ce vine după Mine, aceasta înseamnă să stea până la sfârșit cu Mine și în bărcuța Mea cea atât de bătută de furtuni până la țărnul biruinței Mele și a ei, până la Tatăl, și la plata cea de la El, popor cu nume sfânt. O, fiule, te învață sfinții sfințenia, te învață mereu. De câte ori grăiesc cu tine sfinții te învață să fii al Meu, plăcutul Meu să fii. O, cu Mine trebuie să stea bine omul, nu cu omul în care Eu sălășluiesc pe pământ pentru om, și aceasta tu trebuie să înveți tot mai bine, tot mai mult, poporul Meu, căci se înșeală cu multul cel care, nestând bine înaintea Mea, caută să se pună bine cu cel ce Mă servește pe Mine între Mine și om, pe Mine, și nu pe om, și acela poate numai de la Mine spre om, și nu și de la om spre Mine, căci omul își caută la Mine ale sale, nu ale Mele când ar bate să-i deschid. Iată, și sfinții Mei aduc ție de la Mine ca să-ți dea, căci tu trebuie să ai de la Dumnezeu pe pământ, numai să știi să porți, numai să știi să înmulțești și să dai, tată, ca să ai plată pentru lucrarea ta cu Dumnezeu și ca să nu-ți pierzi plata cea pentru statul tău cu Domnul.

Iată glasul trâmbiței Mele cerând binecuvântarea Mea:

– O, binecuvintează intrarea sfinților Tăi, Doamne, și vom lucra în ziua aceasta cuvânt de veghe, cuvânt de rugăciune înaintea Ta pentru lucrarea Ta de nou Ierusalim pe pământ, pentru poporul Tău cu care Te ajuți ca să stai înaintea oamenilor cuvânt, și înaintea lui, Părinte ocrotitor de fii. Amin.

– Eu, Domnul, Cel ce am așezat în ceruri cetele și oștirile îngerești spre slujirea slavei Mele, și apoi oștirile de sfinți după felul lor, binecuvintez intrarea lor cuvânt în cartea Mea din zilele acestea cu sărbătoarea lor cea de azi, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

– Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos! Așa ne spunem noi unii altora în cer când intrăm la liturghie pe pământ în biserica Domnului, iar cei credincioși din biserică urmează după noi să spună și ei: „Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ești minunat întru sfinții Tăi”. Amin.

Venim, Doamne, în ajutorul Tău, închinându-ne noi slavei Tale în cer și pe pământ, căci durerea Ta de la om cade pe Tine de șapte mii de ani. Suntem cu Tine în cuvânt, și avem înaintemergător în cartea Ta pe trâmbița Ta Verginica, cea dăruită de Tine nouă în ziua noastră de sobor, când ea s-a născut între oameni. Ziua nașterii ei a fost zi de mare iubire pentru noi și pentru cei de după noi veniți apoi între sfinții Tăi, după ce ea s-a născut între oameni. O, mare este în cer slava Ta, Doamne, prin această lucrare, de mai bine de cincizeci de ani pe vatra acestui neam, neamul român, neamul Tău ales! Stăm toți și ascultăm cuvântul Tău. Îl aud și cei din iad, Doamne. În a doua jumătate a acestor ani scurși, de când ai început să-Ți reverși

cuvântul pe pământ întru a doua Ta venire, ai așezat cu mare taină la însămânțat lucrarea cuvântului Tău pe mai departe, iar la vremea potrivită iconomieii Tale Tu ai ieșit și, întărindu-Ți cuvântul prin noua așezare de vase purtătoare de cuvânt, ai mers prin vreme până azi, o, Doamne, și iată, cuvintezi și azi, cuvintezi măreț și zidești un popor ascultător și scoți din el lucrători pentru holde, căci secerișul este mult, dar lucrătorii sunt puțini. O, să se roage Ție poporul Tău cel mic să scoți Tu la lucru lucrători și să-Ți zidești popor mare, Doamne, căci Tu ești Domnul secerișului și ai îngerii și sfinții în slujire, dar îți trebuie și fii de pe pământ lucrători, și cu împuternicire de binecuvântare să-i așezi pe ei lucrători ai Tăi, iar cei ce lucrează fără de trimiterea Ta prin cuvânt rostit, sau cei ce iau darurile date de Tine lor prin acest cuvânt și se duc de la ei citire să facă cu ele lucru fără binecuvântarea Ta, aceia pier prin rodul lor cel fără știrea Ta, ca și până acum, și nu este înțelepciune de sus în cei ce lucrează așa, ci este duhul omului care dă să ia de la Dumnezeu și să ducă unde este el, dar lucrarea Ta de nou Ierusalim trebuie cu mare ordine lucrată dacă vrea să lucreze, și trebuie cu duh de ascultare, ca să fie mântuire, ca să fie rodire prin ea, și nu risipire. Noi, sfinții Tăi, lucrăm numai sub cuvântul Tău. La fel și îngerii lucrează, și așa lucrează și cei ce sunt lucrători ai Tăi pe pământ. Ai strâns tot cerul și toate darurile Tale în jurul acestui popor mititel, peste care ai așezat călăuzire sus, și jos la fel, iar celui ce vine la Tine și nu-i place de așezarea Ta, acela nu stă frumos în trupul bisericii Tale de nou Ierusalim, ci stă ca el, și-Ți face dureri, până ce ele cad peste el, căci cine-Ți lucrează neascultare și dureri nu are altceva adunat la Tine ca să aibă el. Trâmbița Ta Verginica este sărbătorita cea de azi între noi în ziua noastră de serbare, care este și ziua ei, și cu ea împreună Te rugăm cu durere pentru poporul Tău de azi și pentru mersul Tău cel greu în vreme de mare necredință peste oameni. O, dă-i poporului Tău de azi statornicie și neclătinare în credință și lucrează-i mereu ocrotire, Doamne, că el este mititel pe pământ și fără ajutor, dacă n-ai fi Tu ajutorul lui și ocrotirea lui. Dă-i lui râvnă cerească și apostolească, dă-i lucrare de Duh Sfânt între frate și frate, ca să Te odihnești Tu în mijlocul lui, că dor îți este de fii lucrători, Doamne!

O, popor hrănit din cer prin gura Domnului, ascultă-L pe Domnul așa cum El îți cere să împlinești. E duhul rău cu mare ascundere ca să te lovească și ca să te slăbească. Veghează, dar! Păstrează-te din răspuțeri în credință tare, căci cine cade în necredință nu mai ascultă, ci umblă în duhul neascultării, duh potrivnic lui Dumnezeu. O, ține-te departe de cel care te clatină ca să cazi ca și el, căci răzvrătirea celor ce nu ne mai iubesc nici pe Domnul, nici pe tine, se urcă spre Domnul acum, dar tu trebuie să stai biruitor, și nu biruit, căci Domnul îți cere aceasta. Ține minte de la Domnul, căci El a spus când a venit și a apropiat împărăția cerurilor de oameni și a zis celor credincioși Lui că dușmanii omului vor fi casnicii Lui, și că de vor fi cinci într-o casă, vor fi doi împotriva a trei, și trei împotriva a doi, și iată, așa se întâmplă, precum Domnul a spus. O, veghează ca El, veghează pentru El, iar lumina Lui în tine să nu se stingă nici ziua, nici noaptea! Amin.

O, vindecați-vă de duhul invidiei, voi, cei care mai sunteți hrăniți de el, căci toate păcatele le poate Domnul stârpi de peste voi, dar duhul invidiei este duhul diavolului, și nu pot cei ce sunt așa să fie ai Domnului pe pământ, de vreme ce ei slujesc pe duhul rău cu acest duh, frate contra frate, și al cărui belșug este al diavolului cu totul. Noi, sfinții Domnului, vă dăm vouă îndemnul la sfințenie din zi în zi mai mult, duh de veghe și de tărie, căci vremea este rea, și este cu cădere din har. O, nu vă temeți de război! Temeți-vă de Domnul! Înțelepciunea voastră este El. La fel și biruința vă este El. Grăiți cu Domnul pe toate câte sunt asupra lucrării Sale cu voi. Grăiți și cu diavolul și spuneți-i și lui în numele Domnului să-și strângă săgețile și să le păstreze pentru el, că nu e piatră aruncată cu răutate, și să nu se întoarcă ea în cel ce o aruncă pe ea, și așa va păți diavolul dacă aruncă în voi săgeți, și așa va pierde el biruința pe care și-o încearcă. Fiți înarmați cu toate armele cerești, despre care Domnul v-a învățat pe voi, și fiți cu trâmbița

Domnului, al cărui nume îl purtați voi pe pământ. Și iată, dăm loc acum grăirii ei cu voi, iar duhul cel potrivit să ia aminte acum la trâmbița Domnului. Amin.

– Sun din trâmbiță ca să-mi anunț poporul spre veghe și spre lucru sfânt. Amin. Pe vremea trupului meu, în mijlocul poporului de atunci, vestea Domnul proorocie că va fi război în poporul Său și se vor război cei ce rămân cu Domnul mereu și cei ce nu rămân cu El, și Domnul va conduce în acest război.

Sun și iar sun peste tine, ca să-ți amintesc, popor iubit, de Domnul, căci El a spus că vor fi într-o casă doi împotriva a trei, și trei împotriva a doi și se vor alege la dreapta și la stânga. Nimic, nimic nu e de mirare, căci s-au spus toate din vreme și s-au tot spus.

O, vine pedeapsa pentru necredință, pentru îndoială, pentru cârtire, pentru răzvrătire, care este la fel ca și necredința, la fel ca și îndoiala, căci din ele se naște răzvrătirea. Vine pentru acelea pedeapsă mai grea decât pentru orice alt păcat pe care poate să-l facă omul și care nu-L omoară pe Dumnezeu în om, căci se îndreaptă omul prin pocăință, dar îndoiala și necredința sunt căderi din har și îl duc pe om la răzvrătire. „O, cei răzvrățiți lovesc în pacea Mea din fii”, zice Domnul acum.

– O, Verginico, o, trâmbița Mea de sus acum, cei ce găsesc caz de răzvrătire lovesc în pacea Mea din fii, tată, lovesc în Mine, în Duhul Meu din fii și fac păcat asupra Duhului Sfânt aceștia, tată. O, spune-le celor ce strică pacea Mea că rău e de cel stricător de pace, și spune-le să stea cuminiți! Spune-le, tată! Spune-le lor cât ești de îndurerată de la ei! Spune-le, Verginico, de durerea care se urcă la cer de la ei și îndeamnă-i să fie cuminiți! Spune-le să nu Mă zdrobească! O, spune-le tu toate acestea în ziua ta de serbare între sfinți! Amin.

– O, Ți-am cerut putere să pot grăi în ziua aceasta, căci greu mai putem grăi durerea noastră, Doamne, dar cei ce ne-o tot fac pe ea ne împing să grăim.

O, aduceți-vă aminte voi, cei ce v-ați tras din brațul Domnului, lovind cu vină în frații voștri, căci eu, trâmbița Domnului, sun peste voi și vă amintesc de fiul care a râs de tatăl său, și apoi a căzut peste fiul său blestemul tatălui său. Când fiul lui Noe a râs de tatăl său prin nechibzuință, în loc să-l acopere pe el în vremea slăbiciunii lui, atunci acest fiu a atras din gura tatălui său blestem peste cel născut din fiul său, și a fost blestemat Canaan pentru greșeala tatălui său.

O, îi faceți Domnului umilire mare, măi fiilor! O, cum de v-ați ales voi să fiți răzvrățiți, și apoi să plecați din bărcuța Domnului, din poporul Domnului și să nu mai vreți cu El? Iată cum loviți din lături dacă v-ați tras în lături, și iată cum luați voi de la mijloc și loviți! Ați umblat la taina coborârii Domnului, și nu v-ați temut să faceți aceasta, și ați stricat-o pe ea în mintea celor clătinați ca și voi. O, ce ați folosit prin așa lucrare a voastră? O, de ce n-ați voit să aveți minte, fiilor? O, de ce nu vă căiți, fiilor? V-ați temut de supunere și de viață vegheată și dusă pe umerii Domnului, dar de voia voastră nu v-ați temut când ați văzut că vă depărtează ea de Domnul, ba ați ascultat așa și v-ați depărtat. A spus Domnul despre Scriptura aceea care spune că neascultarea și nesupunerea sunt păcate mai grele decât vrăjitoria și fermecătoria, și n-ați crezut când Domnul v-a spus, și Se uită Domnul după voi și după diavolul, care v-a scos în cale lucrătura lui cea pentru neascultare. Când ați venit la Domnul I-ați făgăduit credință și iubire și slujire fără de cârtire și fără de nemulțumire, ca să vă strângeți în cer bogății care nu pier, și iată acum cât de mult îi scoateți Domnului ochii, în loc să țineți din rășputeri la plata voastră cea din cer, așa cum toți ceilalți care au făcut ca voi, ajutându-L pe Domnul, n-au cârtit și nu cârtesc, și nu-și iau înapoi darurile ca să și le piardă apoi din cer. O, iată, călcătura duhului rău a prins acum rostul să fie folosită împotriva cuvintelor Domnului, împotriva Sfintei Sfințelor Domnului, căci își descuie și intră cu călcătura sa prin locuri potrivnice Domnului și atinge apoi cu neascultarea așezările lui, căci cine cade în neascultare nu mai ascultă, ci se obrăzniceste cu îndrăzneală împotriva cuvintelor rostite de Domnul. O, greu putem să grăim din cer durerea ranelor noastre, dar ea ne împinge și, iată, o grăim.

O, cum să facem, Doamne, cu păstrarea Ta și a lucrurilor Tale, cu lucrarea Ta și cu ocrotirea ei și a locurilor pecetluite de Tine pentru slava Ta, pentru coborârea Ta din cer pe pământ? O, mare ne este jalea! Răzvrătirea celor răzvrățiți se urcă pururea spre Tine, și sunt ocărăți și huliți purtătorii Tăi și poporul Tău. O, pot cei răzvrățiți să nimicească lucrarea Ta? O, până când, Doamne? O, ridică-Te și adu pacea Ta în cei răzvrățiți, căci Tu ești făcătorul păcii, o, Doamne!

– Nu te îngrijora, Verginico! Eu sunt Mielul Tatălui, și este scris să fiu Biruitorul, dimpreună cu cei ce Mă slujesc cu iubire și cu credință pe calea Mea spre om. Durerea Noastră e fără de margini, dar vom fi biruitori. Râd de lucrarea Noastră cei ce se răzvrătesc acum, plecând de lângă Noi și lovind din lături, și sunt hrăniți de la mijloc și râd de Noi. Aș grăi cu fiul cel răzvrătit și l-aș ruga să nu Mă mai supere, dar n-am cu cine să grăiesc, n-are cine să Mă audă, căci nemulțumirea lui s-a făcut pedeapsă peste cei ce și-au ales răbdarea. Eu, Domnul, sunt și conduc în acest război, și apoi voi slobozi semne cerești peste așezământul Meu și Mă voi socoti atunci cu cei ce s-au tras în lături ca să lovească. Amin.

Îți dau alin de la cei răbdători ai Noștri, Verginico. Îți dau duhul lor duios după Mine și după tine, iar tu mângâie-te cu ei în ziua ta de serbare, căci războiul acesta, început demult, demult, iată, este și azi, și este, tată, dar Eu sunt în față, sunt Eu Cel lovit și iau Eu grija pentru paza cea cerească a lucrării Mele, și iată, iau și grija pentru cei ce au plecat de lângă Noi, căci sunt în primejdie, și ei nu știu, și ei nu cred, și ei nu văd, și își fac rost de dureri.

Pace ție, trâmbița Mea! Vom fi cu biruință. Vom merge mai departe și nu vom sta pe loc, căci nu va sta cuvântul Meu din cursul său. Amin.

– O, Doamne Mieluț, o, ce săbii au scos cei ce se răzvrătesc cu purtătorii Tăi și cu poporul Tău, și ei cred că se războiesc cu aceștia, dar iată cum stai Tu în față și primești rană de la ei, de la cei ce lovesc, o, Doamne!

Până aici grăim într-un fel, dar acum alt fel de grăire este grăirea noastră pentru durerea noastră. Mi-e milă de Tine, mi-e milă de-mi zace duhul între cei din cer. O, de ce, oare, nu stau cumiți cei ce s-au tras în lături, și de ce nu stau în pace între noi și ei dacă nu mai vor să meargă cu noi sub același greu? Iată, sunt plini de nemulțumiri și de cuvinte ca săgeata. De multă vreme ne uităm răbdători la lucrarea lor cea defăimătoare, având ei credința că au toată dreptatea să facă așa. O, iată ce aduce căinarea cea de la nemulțumire! Unii pe alții se cad din Dumnezeu cei ce se caină cu nemulțumirea lor unii altora. Nici vorbă de lepădarea de sine pentru calea Ta la aceștia, o, nici vorbă, Doamne! O, cum să facem cu ei? O, cum să facem cu noi, Doamne? Să ne spună aceștia mai pe de-a dreptul ce vor de la noi?

O, nu mai faceți dureri lucrării Domnului voi, fiilor răzvrățiți! Eu aceasta vă cer vouă. O, nu vă mai folosiți unii de alții ațâțându-vă la răzvrătire! Vă culege duhul rău răzvrătirea voastră și Se uită Domnul la răutatea cu care v-ați îmbrăcat. O, de ce sunteți răzbunători? Nu-i frumos, măi fiilor! O, dacă voi ați fi cei buni, ați lucra numai iubire, numai ca Domnul, dar iată cum lucrați voi! O, ce ați făcut cu mintea voastră cea de la Domnul, cea atât de mult hrănită din cer? Vreți încă să mai trageți de pe cărarea Domnului dintre cei pentru care Domnul a murit și a înviat? O, de ați vedea voi slava Domnului și umilința Lui, cu care stă înaintea oamenilor pentru ca să împlinescă El cuvântul Tatălui peste pământ!

Până aici am grăit într-un fel, și vă rog eu pe voi, trâmbițând peste voi, fiți cumiți, fiilor! Faceți în așa fel să fie pace peste locurile pecetluite pentru lucrarea Domnului în vremea aceasta, și Domnul vă va păstra pe voi întru răbdarea Sa. O, feriți-vă de plata cea rea a răzvrătirii! V-ați tras de tot în lături, dar stați măcar cumiți, și îndemnați-vă unii pe alții să stați cumiți, căci Domnul este Mieluțul Cel răbdător, dar este și Biruitorul, fiindcă așa este scris. Amin.

Vorbirea mea în acest fel o sfârșesc aici, și Domnul pecetluiește acum lucrarea cuvântului de azi. Amin.

– O, Verginico, ai sunat și ai îndemnat la iubire și la pace pe cei ce Ne-au părăsit. Ceea ce au de la Noi cei ce pleacă în lături, nu pot aceștia cu binecuvântarea cea de la Mine să lucreze în altă parte ceea ce au de la Noi, căci Eu i-am așezat pe ei așa cum Eu am cuvântat. Cine-și ia bagajul cel din cer dat ca să meargă să facă el ce voiește cu cele de la Mine, acela nu știe ce face. Una este să fii strâmtorat sub greu și să nu poți să folosești cu lărgime lucrul cel de la Mine, și alta este să te tragi tu deoparte cu cele date din cer ca să le porți, și să-ți faci planuri fără Mine apoi. O, nu e tot una acestea două.

Vorbirea Mea în acest fel o opresc aici, și încă și altfel grăiesc Eu, pentru durerea Mea de la cei răzvrățiți acum. Iar tu, poporul Meu care Mă ascuți, nu-ți pierde plata, tată! Te îndemn la mare răbdare și la mare ascultare. Nu uita să faci ce ți-am dat să ascuți pentru paza Sfintei Sfintelor Mele din zilele acestea și a toate hotarele cetății Mele de nou Ierusalim. Fii cuminte, căci Eu, Domnul, sunt ocrotitorul tău. Nu te clătina sub cuvintele de dispreț, fiule. Fiecare dă ce are, iar tu binecuvintează și urează de bine celor ce te lovesc cu dispreț, căci precum credința nu este a tuturor, așa și dragostea, tată. Pace ție acum! Trâmbița Mea Verginica îți dă ție încă hrană din cer, și le dă și celor ce fac dureri mersului Meu cel greu cu lucrarea Mea de cuvânt peste pământ. Amin.

Duhul rău să slăbească! Amin. Așa să-i spuneți și voi duhului rău, fiilor. Amin. Iubirea și duhul iertării să se înmulțească în voi și între voi și să prindă sub ele pe cei mici cu iubirea, și care nu pot altfel. Ei însă se vor trezi, iar Eu îi voi întreba să-Mi spună dacă Mă vor asculta spre slăvitul mers al lucrării Mele, căci nu este cetate să poată merge bine având peste ea pe mulți din ea. Voi Mă aveți pe Mine și vă este de ajuns. Aveți pe Domnul lumină și cuvânt de povață peste voi. în toată clipa Mă aveți peste voi, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14-06-2009